

AMIGO DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Int Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2.— met
voornitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0.50, voor elken regel meer fl. 0.075.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURAÇAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curacao, — Otrabanda.

JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.

JOSÉ A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curacao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number só fl. 0.25.
Un anuncio di 1 l^e i 7 regel fl. 0.50, cada
regel mas fl. 0.075.

ZAL DE PAUS ROME GAAN VERLATEN?

Kort geleden seinde ons de te-
legraaf: *Leo XIII zal Rome gaan
verlaten.* Eerder zouden wij op
een bericht aangaande 's Pausen
vertrek uit de Eeuwige Stad acht-
geslagen en het zelfs onder onze
Nieuwsberichten een plaats gege-
ven hebben, als het telegram ge-
huid had: de Paus heeft Rome
verlaten.

Toch zijn er onder de berich-
ten, welke klaarblijkelijk een on-
waarheid behelzen, sommige, die
een groote waarheid ten grond-
slag hebben; die menigmaal op de
mogelijkheid en waarschijnlijkheid
wijzen van het verlichte feit; die
ons den tegenwoordigen toestand,
waar een gewichtige gebeurtenis
uit geboren moet worden, in volle
klarheid bloot leggen, en te ge-
lijk de verre draagkracht van het
feit der toekomst aanschouwelijk
maken. — De eerstvolgende mail
bracht ons dan ook de noodige
ophelderingen over het aangekon-
digde wereldnieuws. Geheel de
Christenheid in de Oude Wereld
hield vragend het oog naar Rome
gekeerd: zal de Paus het Vaticaan
en Rome verlaten? en overal in
de pers zette men zich tot een
ernstige beschouwing van het
vraagstuk om tot een gereede op-
lossing te komen. Onder al die
beschouwingen nu en oplossingen,
want tot meer dan één antwoord
leende zich de vraag, leverde de
Parijsche *Figaro* de verstandig-
ste en belangrijkste. Zelfs bij de
Moniteur de Rome kwamen zij in
aanmerking. Ook om vele andere
redenen is het artikel van de *Figaro*
van Donderdag 7 April jl. te
gewichtig en opmerkelijk, om het
hier niet voor onze lezers in zijn
geheel te laten volgen.

Zal de Paus Rome gaan verla-
ten?

Die vraag wordt gesteld. En de
ontroering, de angst, door de mo-
gelijkheid alleen van dit vertrek
veroorzaakt, bewijst genoegzaam
welk een aanzienlijke plaats het
Pausdom, ook nog in onzen tijd,
inneemt.

't Is niet voor 't eerst sedert
1870, dat de mogelijkheid van 's
Pausen ballingschap wordt be-
sproken.

Van den dag af, waarop Pié-
mont zich had meester gemaakt

van Rome, met de belofte het Va-
ticeaan te zullen eerbiedigen —
zooals het vroeger beloofd had
Rome te eerbiedigen, toen het zich
van een groot gedeelte der Ker-
kelijke Staten meester maakte —
van dien dag af moest de Paus
bevreesd zijn dat, naar de uit-
drukking van Bonghi, „de revol-
utie het pausschap tot een Ita-
liaansche instelling zou willen ma-
ken.” Pius IX droeg aanstonds
zorg de zoogenaamde „waarbor-
genwet” in haar waar karakter
te doen kennen, een wet, gelijk
later Minghetti getuigde, „van
zuiver oogenblikkelijk belang en
van voorloopigen aard”, in waar-
heid niets dan een valstrik om
de Europeesche diplomatie te doen
gelooven aan het behoud der on-
afhankelijkheid van den H. Stoel.
Had de afgevaardigde Bortolucci
niet in de volle vergadering der
Kamer bekend, dat die wet her-
innerde aan het „Koning der Jo-
den; waarmêe Christus werd be-
groet, nadat men Hem aan het
kruis had vastgehecht?”

Pius IX ging reeds toen met
het denkbeeld om Rome te ver-
laten. Een villa op Corsica in
de nabijheid van Bastia werd
zelfs, met het oog op dit vertrek,
reeds gehuurd in November 1870
en in haar gehouden drie jaren
lang, — als ik mij niet bedrieg,
tot het vertrek van het Fransche
oorlogschip, de *Orenoque*.

Twee jaar later, in 1872, werd
een overeenkomst getroffen met
den keizer van Oostenrijk, om bij
voorkomende moeilijkheden, het
toekomstig Conclave te doen plaats
hebben in Tyrol, te Brixen bij
Salzburg en Miramar bij Triest.

In 1872 was alles gereed voor
het vertrek des Pausen naar Bri-
xen; uur en dag waren bepaald.
Het vaartuig, bestemd om Pius
IX te vervoeren, lag voor anker
te Civita-Vecchia; de meubels
zelfs voor het verblijf van den H.
Vader, tijdens zijn overtocht wa-
ren gereed. De Paus zou vertrek-
ken van het station van St. Paulo
met slechts één vertrouweling,
toen een onvoorzien voorval de
afreis deed uitstellen en verhin-
derde.

Weet ook iedereen niet, hoe in
1882 een uitstekend aartsbisschop,
later kardinaal, met het oog op
een vertrek uit Rome, belangrij-
ke aankopen deed van onroerend
goed op het eiland Malta?

Is sedert de toestand van den
Paus verbeterd? Integendeel, zij
verergerd met den dag.

Ongetwijfeld, de Paus zou Ro-
me nergens terugvinden. Zijn
vertrek zou een ballingschap zijn.
Maar, wat men moge beweren, en
hoe men het moge betreuren dat
de Paus gedwongen werd om
voor een tijd de historische en
traditioneele hoofdstad der Chris-
tenheid te verlaten, de geheele
katholieke wereld weet, dat waar
de onfeilbare Paus is, daar ook
de Kerk zal zijn: *ubi Petrus, ibi
Ecclesia*.

Voorzeker, de Paus en Rome
zijn zoo nauw en zoo lang reeds
aan elkander verbonden, dat het
onverklaarbaar schijnt, dat zij zon-
der elkander zouden leven, dat de
opvolger van Petrus zich verwij-
dert van de graven der Aposto-
len; dat zooveel godsdienstige her-
inneringen, zooveel historische tra-
dities, zooveel kostbare monumen-
ten, zooveel eerbiedwaardige ge-
bruiken — zelfs zooveel verschei-
den belangen in het geheele per-
soneel van het kerkelijk beheer, —
eenmaal plotseling zullen worden
losgemaakt van het beginsel dat
hun leven geeft, ten minste zul-
len worden verlamd, ontwijld en
als vernietigd. Dat alles is waar;
maar er is één zaak, die voor de
Kerk nog meer noodig is dan
herinneringen, traditiën, monu-
menten en alle, ook de dierbaar-
ste bijzondere belangen: het is
de volle vrijheid, de soevereine
onafhankelijkheid van het Hoofd
der Kerk.

„De vrede des gewetens”, sprak
Montalembert, later door mgr. Du-
panloup aangehaald in een wel-
sprekende redevoering ter Natio-
nale Vergadering, „de godsdien-
stige vrijheid der Katholieken heeft
tot *conditio sine qua non* de vrij-
heid van den Paus; want als de
Paus, de opperste rechter, die in
laatste beroep beslissende recht-
bank, het levend orgaan van ge-
loof en wet der katholieken, niet
vrij meer is, dan houden ook wij
daardoor op vrij te zijn...”

Die vrijheid van den Paus, die
onafhankelijkheid der Katholieke
Kerk te handhaven is de eerste
zorg van Leo XIII evenals van
Pius IX. En wanneer zijn toe-
stand (dien Leo XIII, ondanks
de gewone gematigdheid zijner
uitdrukkingen, niet gearzeld heeft

onlangs *onhoudbaar* te noemen)
den Paus dwong Rome te ver-
laten, dan zou niemand zich daarin
kunnen vergissen; de vrijheid,
de onafhankelijkheid van den H.
Stoel zouden te Rome niet mo-
gelijk meer zijn.

Kan men heden ten dage be-
weren dat de Paus vrij is?

De tegenstanders van het Paus-
dom hebben menigmaal den draak
gestoken met „het vochtig stroo
van 't Vaticaan”. Zij zeiden, dat
geen enkele Italiaansche Wet den
„gevangen Paus” belette zijn
„gevangenis” te verlaten.

Waarheid is, dat niet slechts de
Paus zijn paleis niet kan verla-
ten, maar dat hij zich zelfs niet
van verre, aan een venster van
dat paleis kan vertoonen. Alge-
meen bekende feiten, onverdachte
getuigenissen bewijzen het.

Op zekeren dag in 1874, treedt
Pius IX naar een open venster:
eenige jonge lieden, die het Sint-
Pietersplein overgaan, — zien het
witte gewaad van den Paus en
roepen: *Viva Pio Nono!* Ande-
ren protesteeren. Zij die den Paus
begroetten werden in hechtenis
genomen, sommigen zelfs verban-
nen....

Pius IX die zich niet kon ver-
toon, — zou hij hebben kunnen
uitgaan?....

In 1877, op den dag zijner ver-
kiezing, doet Leo XIII aan de
autoriteiten de vraag stellen, of
zij voor de orde kunnen instaan,
in het geval dat de nieuwe Paus,
gelijk gebruikelijk was, van de
loggia der Vaticaanse basiliek
zijn zegen *Urbi et Orbi* zou ge-
ven. Crispi, toen minister — de-
zelfde die tegen het Pausdom zul-
ke hevige bedreigingen deed hoo-
ren — Crispi haast zich de ver-
antwoordelijkheid te weigeren voor
al wat in dit geval zou kunnen
plaats hebben...

Overigens, men vergeet het
schandaal niet, dat in den nacht
van 13 Juli 1881 plaats had bij
het overbrengen van Pius' stoffe-
lijk overschot van S. Pieter naar
S. Lorenzo buiten de muren. De
lijkstoet wordt uitgejouwd, belee-
digd en met steenen geworpen.
En in die stad Rome, waar men
den eerbied voor den Paus had
„gewaarbord”, kon de *Legna-
della Democrazia* den volgenden
dag ongestraft berichten, dat men

„het kreng van Pius IX naar zijn laatste rustplaats had gevoerd” en verklaren dat naar hare meening Pius IX een groote dwaas was geweest. „Hij vertegenwoordigde de Katholieke Kerk”, zoo voegde het democratische blad daaraan toe, „die tegenwoordig tot haar monsterachtigste dwaasheid is gekomen. Men heeft zijn lijkstoot uitgefloten; wij verheugen ons er over en wij zouden nog luider hebben toegejuicht, wanneer de overblijfselen van den grooten dwaas boven van de brug van San Angelo in den Tiber waren geworpen.”

Deze beledingen ontlokten aan het dagblad *Italia*, dat niemand van vijandigheid tegen het Quirinaal zal verdenken, deze veelbeteekenende bekentenis: „men ziet wel, dat de Paus inderdaad gevangen is in het Vaticaan en dat hij zich niet daar buiten kan begeven. Is een overleden Paus aan zulke beledigingen blootgesteld, wat zou er niet gebeuren met een levenden Paus, wanneer hij zich in 't openbaar durfde vertoonen?”

Alle dagen, door woord en geschrift en afbeelding, komen nieuwe beledigingen, nieuwe uitdagingen voor tegen den Paus en den H. Stoel, dien men zich plechtig verbonden had te eerbiedigen.

Nu eens vraagt men „de afschaffing van het Pauschap”; dan weer noemt men Pius IX „een eerloos opperpriester”, zijn opvolger „een leugenaar” en „een lasteraar”; men eischt „de opheffing van waarborgen en gewaarborgde” of wel men betuigt met den oud-minister van gisteren, den minister wellicht van morgen, Crispi, „dat het pausdom de vijand is, de ware vijand de Paus!”

Onlangs vorderde de *Diritto* een krachtige toepassing der wetten tegen den Paus en zijn aanhang. Terzelfdertijd sprak de *Fanfulla*, die als 't orgaan geldt van het hof op 't Quirinaal, van „de onbestaanbaarheid van het Vaticaan met Rome.”

Het geweld wordt dus hoe langer hoe drierster; de toestand van den Paus hoe langer zoo meer „onhoudbaar”. Niet slechts meer de ultra's, Garibaldi of Alberto Mario bijv., beledigen en bedreigen den Paus; maar Crispi de oud-minister; niet alleen meer de *Lega*, maar de *Fanfulla* en de *Diritto*.

Bonghi zelf erkende het reeds bijna drie jaar geleden in de *Nuova Antologia* van (15 Aug. 1881). „Men heeft, en herhaaldelijk, beledigingen en geweldadigheden gepleegd tegen den Paus op alle wijzen door de wet verboden; ik herinner mij niet, dat ook maar een enkele maal de overtreders zijn gestraft”.

Wat zou Bonghi heden ten dage wel zeggen?....

(Wordt vervolgd).

FENOMENO CREPUSCULAR.

(Sigimentoe.)

Opinion of Isaac P. Noyes
April 19, 1884.

Manera un argumentoe koe por companja, nan ta bisa, koe huma

di un mondi koe a kima na Michigan algun anja pasar, a causa un condicion particular di atmosfera. E gran kimamentoe a socede riba un dia, koe lugar di barometer ta bao, tabata riba un linja di latitud haltoe pasando di West na Oost. Naturalmente e biento-ai a lastra e huma, koe ta muchoe mas ligé koe stof. El a bruha coe humedad di un lugar masjar grandi di barometer „abao” i el a causa un color un poco geel den atmosfera. Esai sin embargo no a dura sino algun ora i solamente na algun lugar faborabel nan a mirele.

Aki nos ta mira atrobé utilidad di carta di weer; si no tabata p'e carta, nunca lo nos por a doena un splicacion satisfactorio di e fenomeno koe e gran candela di Michigan a causa.

Si e delicado colornan di cielo no ta causar di stof, kiko ta causa nan anto?

Sin carta di weernan, mi ta kere koe té ainda lo nos ta den scur tocante e asunto-ai.

Pa promer lugar e color coral no ta nada nobo; solamente algun condicion algun bé ta mas faborabel koe otro. Semper el a existi i l'e existi semper independiente di temblor, di vulcan etc. Naturaleza ta troca semper; movimientoe di atmosfera ta parce mas un kaleidoscoop coe cualkier otro cos. (Kaleidoscope ta un sorto di cos di hunga manera un kijker; na un di su punta é ta jeen di pida pida glas di toer color, i ora hende mira n'e otro punta, hende ta mira toer sorto di figura di mas boenita i koe ta troca segun hende draai e kijker rond).

Na berano i na fin di 1883 movimientoe di „barometer haltoe riba Estados Unidos”, tabata masjar na meimei i masjar extenso (hanchoe di toer banda), i el a causa e fenomeno particular-ai riba un gran parti di tera.

Nos no sabi na ki condicion barometer tabata na otro partinan di mundo; nos ta papia mas particularmente di Estados Unidos; sin embargo si ciertoe condicion ta doena ciertoe efectoe aki, ta masjar natural di bisa, koe e mees efectoe ta producir di e mees causa na otro camina.

Como awor ta masjar bon determinar coe e carta-ai, biento-ai ta supla di lugar di lugar di barometer haltoe na abao, foi Seroe di atmosfera na su valai.

Tendencia di esaki ta di libra „Seroe” di toer nubia i humedad; ma ainda ta imposibel di kita foi „Seroe” toer, toer humedad; semper un poco lo meste keda, i ta hustamentoe e poco-ai koe ta bira masjar rarificá, koe ta produci e resultado-ai. Si nos weita rond i riba nos, no ta mira poco of ningun cos koe parce evaporacion (dampmentoe di awa), sin embargo é ta socedé semper. Ora solo ta un poco bao di horizon, ora é ta schijn horizontal den di e masa di humedad liger koe ta ajá-riba, anto e color delicado koe promer no tabata obserbá, ta sali na bista. Accion di straal di solo ta meescos koe ora é ta schijn riba un nubia bon formar—ta un efectoe di e mees principio, ta noema koe su material ta mas plamar. E particularan (partida masjar chikito) di humedad ajá-riba ta masjar fini i masjar leeuw foi otro; p'esai efectoe di straal di solo den nan ta mas plamar i mas transparente. Ta meescos koe ora hende mira deer di un pida glas di bentana, promer plat i despues riba cantoe, plat, nos no ta mira ningun color; riba cantoe, pasobra nos ta mira deer di un masa mas grandi, é glas tien un color berde masjar klaar.

Nos ta mira e mees idea-aki den salimentoe i bahamentoe di solo i di luna. Un noche klaar sin nubia, ora ta parce koe no tien nada ta stroba claridad di strejanan, si nos mira na laria, nos no ta ripara nada koe parce humedad sikiera den atmosfera; ma si nos tira wowo na horizon, ora nos ta mira deer di atmosfera riba cantoe, manera nos dici di glas, i si nos ripara parcementoe di strejanan-ai, of salimentoe of bahamentoe di luna, lo nos mira koe ai atmosfera ta doena un glas coral n'e astro koe ta sali of baha, koe é no

tien ora é subi meimei di cielo. Un noche klaar, lo ké ta causá di un lugar di barometer haltoe, un Seroe di atmosfera, luna, ora é ta na meimei ta klaar, blancoe manera plata, i toch t'é mees luna koe na horizon tabata coral seur. Calor di luna no a troca; ta solamente e cos koe nos ta mirele deer, ta causa e diferencia di color.

Na ciertoe ocasion, riba un noche klaar, limpi „haltoe”, ora luna ta jeen, promer k'é sali, ora é ta un poco bao di horizon, é ta schijn di tal manera deer di e parti mas abao di atmosfera, koe ta parce un gran incendio; luna ta sali coral manera candela; ma su color seur, poco ta bira mas klaar segun é ta subi, i ora é ta na haltoe, nos ta bin haja sabi koe su color no tabata mas koe un ilusion causar di lo ké tabata rond di dié. Nunca mi a tende koe ningun hende a kere koe motiboe di esai tabata „stof meteorico”, i sin embargo ta un efectoe di mees principio. Pone solo camina nos a caba di mira luna, anto motiboe di su abundancia mas grandi den luz, su efectoe lo ta muchoe mas grandi tambe.

Di manera koe e color coral delicado koe nos tien mainta i atardi ta causa di straal di solo deer di un atmosfera haltoe jeen di bapor di awa masjar rarificá.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red „D” lijn zullen van Curaçao naar New-York vertrekken: 1, 15, 27 Juni— zij worden uit New-York hier verwacht: 4, 15, 25 Juni.

— Zr. Ms. schroefstoomschip 1ste klasse *Tramp*, onder bevel van den Kapitein ter zee P. TEN BOSCH adjudant van Z. K. H. den Prins van Oranje, is verleden Zaterdag, des namiddags, van Paramaribo [Suriname] alhier aangekomen. In het *Schottegat* ten anker gekomen, wisselde het saluutschoten met het *Waterfort*.

Gistermorgen bracht de heer Gouverneur der Kolonie, vergezeld van den commandant der troepen en van het garnizoen en van een ZHEG's adjudanten, een bezoek aan boord van dien oorlogsbodem, bij welke gelegenheid er ter Zijner eere saluutschoten werden gedaan, die door het *Waterfort* werden beantwoord.

De *Tromp* is bewapend met 6 stukken van 17 c. M. en 8 van 12 c. M. Zij heeft eene bemanning van 283 koppen en een stoomvermogen van 3000 paardekrachten. 17 adelborsten doen aan boord den oefeningstocht mede.

NEDERLAND.

Wat wij in de jongste statistieken omtrent den kwijnenden toestand der Hoogere Burgerscholen vinden aangetoond, kan eveneens bewezen worden betreffende haren invloed op de wetenschappelijke ontwikkeling en de enorme sommen, die zij verslinden. Slechts een paar cijfers laten wij hier volgen, om er althans eenig denkbeeld van te geven. Er werden in 1882-83 geëxamineerd 1516 jongelieden, die de Hoogere Burgerschool wilden bezoeken. Daarvan werden niet minder dan 356 afgewezen, of omstreeks 20 pCt., een bewijs, hoe slecht het onderwijs is aan de openbare lagere scholen, want van deze scholen kwamen de leerlingen over het algemeen. Hoe treurig het met het onderwijs op de Hoogere Burgerscholen zelve gesteld is, blijkt weer hieruit, dat 3423 leerlingen aan het einde van het schooljaar werden geëxamineerd om naar een hoogere klasse over te gaan, en bij alle overgangs-examens werden 883 leerlingen of 25 pCt. afgewezen. Bij de eind-examens werden 34 leerlingen afgewezen van de 283 of 12 pCt. Nu bestond de 5e klasse in dat jaar uit 331 leerlingen. Er waren er dus 48, die aan het eind-examen niet durfden deelnemen, of wederom 14 pCt.

Nu een enkel woord over de uitgaven. Het geheele bedrag der uitgaven voor het middelbaar onder-

wijs, verminderd met dat der ontvangsten, bedroeg in 1882-1883 voor het Rijk f 617,494.704 en voor de gemeenten f 502,256.38, te zamen f 1,119,751.084. Deelt men dat cijfer door het aantal der leerlingen, die de Hoogere Burgerscholen bezochten, namelijk 4430, dan blijkt dat iedere leerling in 1882-1883 van Rijks- of gemeentekas een cadeau ontving van omstreeks f 253, en deze leerlingen zijn over het algemeen zonen van goeude ouders, in zeer veel gevallen zonen van ouders, die deze ergerlijke wetten op 't openbaar onderwijs gemaakt hebben of uitvoeren.

— De schoolbevolking was 1 Jan. 1883 294,950 jongens en 268,135 meisjes, of 562,7 j. en 5825 m. meer dan in 't vorige jaar. Het getal dagscholieren nam dus zeer toe, maar in tegenstelling van het vorige jaar veel meer aan jongens dan aan meisjes. Ook thans weder kwam de vermeerdering voornamelijk ten goede van de niet-gepubl. bijz. scholen. Deze namen met 7636, de openbare met slechts 3864 leerlingen toe.

BEVRIENDE HOOFDEN.

Omtrent een onlangs medegedeelde poging van een der oogenschijnlijk met ons bevriende hoofden in Atjeh, om eene troepenafdeling door verraad in een hinderlaag te voeren, vermeldt de *Java Bode*:

Bij Lambaroe ligt een zoogenaamd „bevriende” Kampong, welke onlangs, naar het zeggen van de bewoners, aangevallen was en onze hulp verzocht. Op dit verzoek werd een troep van 80 Militairen met een bevelvoerende Officier daarheen gezonden en alhierlijk ontvingen.

De officier intencende waar de vijand te vinden zou zijn, en kreeg de nodige aanwijzingen. Toen hij naar de bewuste plaats wilde oprukken, stelde het Kamponghoofd hem met een uiterst vriendschappelijk gelaat voor: om *tachtig* zijner Atjehers, met den klewang gewapend, tot versterking van den troep, mede te laten gaan.

— „En waar zouden die dan loopen?” vroeg de officier.

— „Wel, hier en daar, tusschen de soldaten in!” was het antwoord.

De bevelvoerende officier dacht na, wantrouwde het voorstel en begon lout te ruiken.

— Neen, jij gaat mee, en die anderen blijven thuis, zoo luidde al spoedig zijne beslissing.

Zoo gezegd, zoo gedaan.

De troep marcheerde af, met grooter voorzorgen en omzichtigheid dan anders het geval zou geweest zijn, en kreeg al spoedig kennis van een voor den vijand gelegde hinderlaag, sterk twee honderd en vijftig man!

Men kan zich voorstellen, wat het gevolg zou geweest zijn, als men, goedgegelovig en vol van den civielen geest, niet een Pruis-Van-der-Hoeven-vertrouwen, het schijnbaar zoo hartelijke aanbod van het bevriende kamponghoofd had aangenomen. Als hadden zouden onze brave soldaten gemasseerd zijn geworden door de medemarcheerende vrienden.

Thans is door de bedachtzaamheid van den bevelvoerende officier een leelijk eche voorkomen.

De vijand is zelfs, naar men ons meldt, door een goed geslaagden flank-aanval uiteengejaagd en heeft belangrijke verliezen geleden. En het verradelijke kamponghoofd? Misschien heeft hij zijn straf wel reeds ondergaan.

— Van den heer A. van der Bury te Schiedam zijn negen-en-negenig stuks vee afgemaakt, waarvan gebleken is, dat niet één enkel beest ziek was!

— De *Tijd* bericht, dat de heer Mr. J. L. W. van 't Hof, onlangs aan de Amsterdamsche Universiteit in de rechten gepromoveerd, den 17 April j. l. in de St. Ignatiuskerk te Amsterdam tot de Katholieke Kerk is overgegaan.

Bij de vermelding van dit feit herinnert het Amsterdamsch orgaan aan den overgang tot onzen godsdienst van de Jonkheeren Isaac en Johan van den Berch van Heemstede in het vorige jaar.

ROME.— De Gravin Gianotti, echtgenoot van Graaf Gianotti, eersten ceremonie-meester in het Quirinaal, heeft zich bekeerd en is nu het Protestantisme teruggekeerd tot de Moederkerk. Het H. Vormsel

werd haar toegediend door Cardinaal Howard. Zij had tot meter *Dona Olimpia*, prinses van Arvilla.

— Vrijdag 11 April l. l. zijn alhier openlijk tot het Katholiek geloof overgegaan en gedoopt mijnheer en mevrouw *Adler* alsmede hun dochter en haar echtgenoot de heer *Blumersstock*. Als doopborgen stonden de Graaf en de Gravin de *Montgelas*. De heer *Adler*, een rentenier van groot fortuin, is niemand anders, dan de in Oostenrijk vooral zoo beroemde architect van dien naam; zijn schoonzoon, de heer *Blumersstock* heeft aan het ministerie en bij de pers een aanzienlijke betrekking.

BERLIJN.— De Poolsche priester *Kruszka*, die den 19n April j. l. te Koldrab, ten huize van den heer *Von Zawadzki*, door wien hij op een kopje thee genoodigd was (?) verraderlijk werd gearresteerd om in den nacht naar de gevangenis van *Wronowicz* getransporteerd te worden. Is den 23n daaraanvolgend weder ontslagen tegen betaling van 2000 mark door zijn bloedverwanten. Hij was namelijk 10 jaar geleden, wegens 55 priesterlijke handelingen, zonder verlof van de Pruisische regeering uitgevoerd, tot bovengemelde som of 260 dagen gevangenisstraf veroordeeld.

— De nieuwe Pruisische Staatsraad is nog steeds in den maak, en wat er de eigenlijke bevoegdheden van zullen zijn, is het geheim der goden. De officieuze bladen preventen zoowat van „zorgvuldige voorbereiding der in te dienen wetsontwerpen”, van „verlichting der ministerieele werkzaamheden”, van „voorlichting der ministers”, enz. naar het fijne van de zaak vertellen zij niet, of weten zij wellicht ook zelve niet. Het heet ook, dat *Miguel*, de nat. lib. burgemeester van Frankfurt, en misschien ook *Bennigsen* er zitting in zullen hebben, en dat *Bismarck* de feitelijke president zal wezen, terwijl de Kroonprins den nominalen moet voorstellen.

ENGELAND.— *Parnell*, de apostel van *no rent* [geen pacht], heeft, in strijd met zijn leer, dezer dagen een pachtvervolgd wegens een om van £ 150, welke deze hien schuldig was. Uit het voorgelezen pachtcontract bleek, dat *Parnell* zijn pachters de strengste voorwaarden stelt, die een eigenaar stellen kan. Na het te hebben voorgelezen, riep de advocaat van den gedaagde verbaasd: „Ik wrijf mij de oogen, en vraag mij af of ik niet sneeuwblind ben.” *Parnell*, die persoonlijk verhoorden was, kreeg met dat al zijn. Of hij ook nu nog de driestheid hebben zal om den Ierschen pachters aan te raden geen pacht te betalen!?

— De Engelsche Regeering heeft besloten werkdadige pogingen in het werk te stellen om de equipage van de *Nisero* te bevrijden, met goedkeuring en medewerking van het Nederlandsch gouvernement. Er zal evenwel geen Engelsche krijgsmacht tegen de Radjah van *Tenom* worden afgezonden, maar alle middelen zullen worden in het werk gesteld om de vrijlating der gevangenen te verkrijgen. Men verzekert, dat van de 16 gevangen matrozen reeds 4 zijn overleden; het gouvernement zal een pensioen uitbetalen aan de vrouwen en nagelaten betrekkingen der gevangenen en het bedrag daarvan zal door Nederland worden teruggeven.

— De Internationale en Universee Tentoonstelling in het „Kristal Paleis” te Sydenham — den 23 April j. l. door den lord-mayor van Londen geopend, waarbij een uitmuntend muzikaal program werd ten gehore gebracht door circa 2000 zangers — heeft meer dan 4000 inkomelingen ontvangen, die in 30 afdelingen geëlassificeerd zijn. De twee vooral aantrekkelijke zijden van de Tentoonstelling zijn de afdelingen *marine* en *schoone kunsten*. Tot de laatste hebben alle nagenoeg ijverig bijgedragen. Niet minder dan 14 gemakkelijk ingerichte galerijen geven den kunstschat te beschouwen. Van Groot-Brittannië

zijn werken van 400 meesters aanwezig.

TURKIJE.— De Paters Lazaristen hebben te *Smirna* een groot lokaal gekocht, in het beste gedeelte der stad, om er hun onderwijs te geven. Het getal hunner leerlingen is zoo toegenomen, dat de vroegere lokalen niet meer toereikend zijn.

TONKING.— In de provincie Laos, zijn alle Missionarissen, — slechts één ontsnapte — vermoord geworden. 30 catechisten, allen leeken, werden insgelijks om het leven gebracht: van de Priesters Missionarissen noemt men de *HH. Seguret, Gelot, Rivat, Antoine* en *Manissol*.

De Mandarijnen vermoorden de helden der Propaganda Fide, de Regeering van den Piemonteschen koning plundert ze.

EGYPTE.

Naar aanleiding van de voorgenomen Londensche Conferentie betreffende Egypte ontspan zich tusschen de Engelsche en de Fransche pers een vrij heftige polemiek, waarbij soms uitdagende „liefelijkheden” over het Kanaal vlogen. Zooals men weet, willen Engeland en de overige mogendheden, behalve Frankrijk, enkel de financiële zijde van het Egyptische vraagstuk ter Conferentie behandeld zien, en staat alléén Frankrijk er op, dat ook vooral de politieke verhoudingen in gemeen overleg zullen geregeld worden. Natuurlijk hebben *Jules Ferry* en de ambassadeur *Waddington* hiermede ten doel, aan Engeland de „alleenheerschappij” over Egypte te betwisten en zoo mogelijk Frankrijks verloren invloed aldaar te herstellen. Maar dat juist willen de Britten volstrekt niet. „Wij hebben goed en bloed gegeven”, zeggen zij, „terwijl de Franschen intusschen rustig toekeken: aan ons derhalve de buit. Wij hebben Arabi overwonnen en *Osman Digna* verslagen; wij zullen ook den *Mahdi* wel klein krijgen, als we ’t maar eens voorgoed gaan meenen. Wij hebben ook bij het Suez-kanaal meer dan éénige andere mogendheid belang, en willen onzerzijds een oog sluiten, wanneer de Franschen, behalve Tunis, ook nog *Madagascar* annexeren. Egypte echter, zoowel als *Soedan*, moet aan Engeland blijven”. De *Times* achtte zelfs een Britsch protectoraat niet voldoende, en eischte vrij onbewimpeld de eenvoudige annexatie. De *Standard* sprak van „permanente bezetting”, en voegde er bij, dat in geen geval aan Frankrijk iets hoegenaamd mag worden toegestaan wat op invloed of gezag zou gelijkken. En de ministerieele *Pall Mall Gazette* zeide mede, dat een permanente bezetting onvermijdelijk schijnt en dat Frankrijks invloed tot elken prijs moet belet worden. — „Tot elken prijs”? .... „Ook ten koste van een bloedigen oorlog?” vroegen nu de Fransche bladen, en natuurlijk zetten de meesten hunner zich bij die vraag ook al aanstonds in positie, om de pen met den degen te verwisselen. De bezadigde *Monde*, het ernstige van den toestand doorziende, wees op het gevaarlijke dezer al de heftige polemiek, en meende dat Frankrijk en Engeland, in beider welbegrepen belang, liever met allen ijver naar het handhaven van vredelievende betrekkingen moeten streven, in stede van aldus noodeloos met sabel en sporen te rammelen.

— In de laatste dagen is van *Hewett*, betreffende zijn zending bij Koning Jan, niets naders meer vernomen. Men weet alleen, dat *Hewett*, na den 7n April met 240 muilezels, 40 kameelen, 15 ruiters en 550 man van *Massowah* vertrokken zijn, op Paaschdag [13 April] in het kamp van *Ras Aloelas* door 1500 ruiters werd opgewacht, die bij zijn nadering hem te gemoet kwamen en hem den volgenden dag met veel onderscheiding escorteerden op den verderen weg naar de hoofdstad *Adowa*. Uit de zeer welwillende ontvangst te *Aloelas* voorspelt men een gunstig verloop der zending; dit is evenwel nog maar gissing.

DE REPUBLIEK IN FRANKRIJK.

II (Vervolg en slot.)

Zoo de meester, zoo de knechts. Wij zeiden dit zooeven reeds; thans moeten we een paar bewijzen leveren.

Het ministerie van Onderwijs kost 300.000 fr. meer dan voorheen; ondanks de wetten, door hen zelve gemaakt, installeeren de ministers zich gratis in de nationale gebouwen; willen ze in een aandrif van edelmoodigheid geschenken geven, dan doen ze een sluken greep in huune beursen? — pas op, in de porcelein-fabriek van *Sèvres*! De staat is er goed voor. Geen enkel ministerie, secretariaat en overige annexen, waarin de jaarlijksche tractementen tijdens de liberale republiek niet ontzaglijk gestegen zijn.

Wil men een paar kleinigheden?

Wilson, de welbemindde schoonzoon van den eerbiedwaardigen president, heeft jaren lang een toelage van 40.000 fr. genoten voor frankieer-kosten, orschoon hij zijne correspondentie vrachtfrij voerde. Voor de slachtoffers [?] van den *coup d'état* van 2 December '52, waaronder een respectabel aantal moordenaars en brandstichters begrepen, wordt jaarlijks een post van 8.500.000 fr. uitgetrokken!

O, die edelmoedige republiek!

Wat beteekent het tegenover zulke vrijgevigheid, dat het budget sinds de conservatieve regeering van '77 voor een liberale de plaats moest ruimen, van twee en een half milliard tot bijna vier en een half milliard gestegen is? Dat er toen ieder jaar 200 miljoen van de staatsschuld werd gemortiseerd, terwijl ze thans immer stijgende is en weldra het cijfer van vier milliard zal bereiken hebben? *Bagatelles qui tout cela.*

Ziedaar de groote financiële voordeelen van ’t vervangen der civiele lijst door de civieke.

Alles is verzwoegen, geene enkele hulpbron rest er zelfs voor de meest dringende behoeften.

Doch, het oogenblik nadert met rassche schreden, waarop het uitgezogen land tot het bewustzijn van zijn waren toestand zal geraken. Dan zal het zien, dat zijn leven door de onherstelbaarste aller kwalen redeloos is ondermijnd. Men denke hier toch niet aan zwartkijkerij, en oordeele liever of de volgende gegevens geen teekenen eener teringziekte met dodelijken afloop zijn:

1°. Niettegenstaande alle buitengewone werken, die de exceptionnele toestand na den oorlog van '70 en '71 noodzakelijk maakte, voltooid zijn, blijft het budget nog jaarlijks stijgen.

2°. Het doorlopend buitengewoon credit, dat niet duizenden, maar millioenen telt, deze kanker der staats-financiën, dat werktuig tot geldverspilling en geldverduistering, vormt nog altijd, jaar op jaar den kostbaren naschotel van het reeds zoo kostbare budget.

3°. De malaise onder de werklieden houdt immer aan; de industrie wordt geknakt door crisis op crisis; het openbaar vertrouwen door een reeks van frauduleuze of minstens verdachte faillissementen weggenomen. Parijs, het hart van Frankrijk in den waren zin des woords, „ligt in *extremis*.” ’t Is het woord van een Engelschman, die voor eenige weken de hoofdstad bezocht. „De beste zaken zijn gesloten,” zegt hij, „of houden finaal uitverkoop; onder alle klassen heerscht het verlammeende gevoel der malaise, alleen zekere klasse van vrouwen uitgezonderd, die zich in het hart van Parijs heeft ingevreten om het als een ontredder wrak achter te laten.” „Republiek, uw naam is bankroet!” heeft de *Geneste* eens in *Figaro* neergeschreven. Indien het Fransche volk slechts spoedig de waarheid van dit woord practisch bekrachtigde! Want beter lot dan een onherstelbaren *krach* verdient de republiek, die niets dan bankroeten teelt, voorzeker niet.

4°. De inkomsten verminderen even schrikbarend als de uitgaven stijgen. In Januari en Februari van het loopend jaar blijven zij 4½ miljoen onder die van 1883 en 11½ miljoen beneden de raming van minister *Tirard*. Deze twee cijfers moesten den Fransche bewindsmannen, zoo zij verstandig waren, vrij wat meer bezorgdheid baren dan de hersenschimmige aanmatigheden der Kerk en de zeer twijfelachtige woelingen der monarchisten.

Curaçao, 30 di Mei 1884.

Mi muy estimado Amigoe Ipi.

Coe contentos toer hende a leza bo carta, koe bo a mandá mi coe *Glenfynne*. Awor ta berde koe ta ducí mi, koe mi no ta huntoe coe bo. Coe un amigoe, mane-

ra *Maïke*, mi por a haci tamé un biaga, sin haci muchoe danjo na mi familia. Mi ta spera, koe un dia mi por miré, i papia coené. Coe Curácas mi no a ricibi nungun noticia. Sigur bo ta na América ainda. Ta coe *Valencia*, koe mi ta warda bo carta.

Ipi, ta parcé mi koe Curaçao ta troca poco-poco. Manera bo a leza cabá den „Amigoe” na principio di Mei, nos a haja un awa di berde. Rooi a corre manera muchoe bez nos ta mira den tem di awa. Tien lugarnan, koe a haja 12 duim. Awor seman aki trobé nos a haja un bon awa, koe a fresca nos tera; si cos ta sigi asina, anto, coe poder di Dios, lo nos haja un bon anja. Mara semper nos por haja un tempoe asina bonita, alomenos tantem koe nan lo no a cumpli coe nos pidimentoe di doena nos bon awa pa nos i pa nos pober bestia.

Té awor ni ún palabra nos a tendé di parti di goebierneoe pa juda nos den di esai. Segun Begrooting di 1885, na lugar di haja placa sobrar, nos ta debé ainda. I toch nan tien sobrar; maar e placa sobrar meste fica wardar pa algun trabao di probecho publico. Lo nan meen coe es palabra trabao di poznan pa nos, ó lo no por ta, koe un dia e placa mesté sirbi pa tapa debe, koe Hoelanda tien causá di tantoe gastoe, koe nan ta haci ajá, pa cumpli coe nan ley di school; un ley, manera bo mees a bisá mi tantoe bez, koe ta destrucción di caga di placa na Hoelanda? Ora, Ipi, bo jega na Hoelanda no larga di samina bon es punta-ai, i di mandá mi bo noticia tocanti ley di school koe nan tien i koe nan no por cumpli coené. Ta bon pa nos, jioeanu di Curaçao, tien un bon exempel pa mira, ki mal efecto i ki disgracia un ley di school por docua, si el ta formar meina riba den ilustradonan di progresoe, humanidad, civilización, etc. sin haci cuenta di berdadera necesidad, di práctica, i di poder koe un puebel tien.

Mi dici, koe na lugar di haja sobrar, nan ta debe ainda pasobra den *Begrooting*, koe nan a traha pa anja 1885, nan tien un debe ainda; di 40.000 florin. Rao di es 40.000 florin tini 10.000 pa school, koe nan ta meen di ta basta, si plan ta worde acceptar.

Awor nos respectabel Gobernador a haja un manera di tapa es debe di 40.000 florin. Mi tien mi dilanti: *Ontwerp-Verordening houdende wijziging van eenige bepalingen op de heffing van het recht van accijns op sterke dranken in de Kolonie Curaçao*. Anto, Ipi, aki no tien cuenta di ley nobo, ma un trocamentoe den algun Artikel di ley bieuw, es ta, di ley di 28 Juli i di 20 December 1881. Pakiko nan no a haci meescos, coe ley di school. Den „Amigoe” n° 21 bo por leza, koe Redactie tamé no kier un ley nobo, ma un trocamentoe den algun artikel di ley di 1873. Ma larga awor es plan di school, mi tien di papia di ley di accijns.

Den es *Ontwerp-Verordening* di Accijns nan tien pa fin di haja placa, pa tapa debé ó alomenos di haja satisfaccion, koe puebel di Curaçao, principalmente puebel perdido di boeraché, lo no bebé tantoe bebida sterki mas.

Pa es motiboe nan a boeta den es Verordening un belaster di 100 perc. di mas, es ta, na lugar di 20 cents, lo nan paga 40 pa cada liter. Pa mi parti nan por a boeta 2 ó 3 florin pa liter, pasobra a mi, Ipi, manera bo sabi, mi ta enemigo mortal di bebida sterki. A mi sabi cuantoe disorder ta socede toer dia pa causa di es bebida fatal. Ta un di es causanan, koe ta danja nos puebel tanto. Mara cada kelki ta costa un shelling, anto Ipi, mi ta sigurá bo, liger lo nos mira nos puebel bien reglado; ma pa mi idea 40 cents ta muchoe poco of nada mees; pasobra es 40 cents lo no stroba nan di bebe segun coestumber. Kiko toch lo socede? *Sjape-ronan* lo halza prijs un ó dos cents anto, alomenos, si nan no ta haja un manera di haci bebida sterki coe otro ingrediente, i bebendoran lo sacrifica es un ó dos cents di mas, lo nan kita tamé esai di nan coeminda, pa cumpli coe nan mal gastoe. Asina na lugar koe puebel lo probecha di es halsamentoe di accijns, coe lo bira peyor. Prés, segun mi idea, belaster meste ta mas grandi ainda; talvez es 20 cents ta un coeminzamentoe pa boeta un otro anja, un ó dos ciento percent di mas. Anto sí, lo mi ta muchoe contentos.

Mi dici 40 cents ta muchoe poco, pasobra esai lo no stroba nan di bebe i pa es motiboe comerciantenan lo nan busca rum

